

[Søren P. Larsen.]

paa det ene og det andet Omraade. Jeg vil ogsaa sige, at den Strenghed, hvormed Socialministeriet mødes, stammer i nogen Grad fra de øvrige Ministerier, for det er ikke Socialministeriet, som skal skaffe Arbejde, det er ikke Socialministeriet, som skal skaffe Beskæftigelse. Socialministeriet er i Virkeligheden inden for Ministeriernes Kreds Nødhjælpsministeriet, hvortil man tyer, naar alt andet gaar i Staa. Og for saa vidt kan jeg kun sige, at den nuværende Regering har været haard ved Socialministeren, idet man har forlangt, at han skulde afhjælpe alle de Vanskeligheder, som er en direkte Følge af en Politik, som ikke tog ligelige Hensyn til dansk Erhvervsliv, hvilket vilde have indeholdt, hvad man kunde kalde et ideelt Beskæftigelsesprogram i den Periode, vi i Øjeblikket er inde i. Efter min Opfattelse er Spørgsmaalet om en øget og ændret Understøttelseslovgivning i Virkeligheden en direkte Følge af manglende Beskæftigelsespolitik. Den højtærede Socialminister har jo et Par andre Lovforslag liggende her i Tinget, som jeg haaber, det maa gaa godt for, nemlig Forslag til Lov om mellemkommunal Refusion, jeg har netop lige hørt, at der er Mulighed for at faa det gennemført, og endvidere er der Spørgsmaalet om Tildeling af Oksekødsmillionerne, det er ogsaa en Hjælpe-lovgivning. (*Socialministeren* [Steincke]: Det er en Beskæftigelseslovgivning). Nej, det er ikke Beskæftigelseslovgivning, det er en Hjælpe-lovgivning, Beskæftigelsesforslagene fra den højtærede Regering savner vi jo paa visse Omraader endnu, det er muligt, de kommer, det er muligt, de ikke kommer, det kan vi ikke vide.

Vi vil, som sagt, ikke stemme for det stillede Ændringsforslag, og vi vil til sin Tid stemme imod Lovforslagets Vedtagelse.

Christmas Møller: Hvis det skal indføres som Statsskik eller blot som Folketingskik at give et Par Meddelelser om, hvordan Sagerne ligger i Udvalget inden anden Behandling, havde jeg maaske ogsaa et Par Oplysninger paa nogle Omraader, der kunde have en vis Interesse lige i Tiden, men jeg tror, det er lige saa godt at nøjes med at beskæftige sig med det Lovforslag, der ligger for, og den Betænkning, der er afgivet af Udvalget.

Paa mit Partis Vegne skal jeg ganske kort angive den Stilling, vi indtager. Stillingen i dette Spørgsmaal er for os fuldkommen ligetil. Jeg kan henvise til de Bemærkninger, jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved første Behandling, hvor vi klart

tilkendegav, at over for supplerende Foranstaltninger over for Socialreformen, saaledes som denne var traadt i Kraft den 1. Oktober 1933, og saaledes som Stillingen er i Dag, hvor vi endnu ikke ved noget som helst om, hvorledes Virkningerne vil være af Refusionsordningen, maatte vor Stilling være den, at vi maatte afvente de nærmest kommende, da Maaneder, nu Uger, for at se, hvad Resultatet paa hele dette Omraade vilde blive. Vi for vort Vedkommende kunde i det Lovforslag, Socialministeren havde fremsat, ikke se meget andet end et Lovforslag, som bevirkede, at man ikke vilde kunne gøre Socialreformen og dens Virkninger paa alle Omraader op, saaledes som man burde kunne gøre det, og at Lovforslaget, som vi ogsaa skriver i vor Betænkning, meget mere betyder et Spørgsmaal om Udgifternes Fordeling over de forskellige Kommuner o. s. v. end i og for sig et Spørgsmaal om Hjælp til de paagældende arbejdsløse, der, saaledes som Socialreformen er, i det Øjeblik de ikke faar Understøttelse fra Arbejdsløhedskassen, vil falde ind under Kommunehjælpen. Den Anskuelse, vi gav til Kende ved første Behandling af Sagen, er derfor fortsat vor Anskuelse, og vi vil derfor ikke ved tredje Behandling kunne medvirke til Lovforslagets Fremme.

Jeg har blot nogle enkelte Bemærkninger at gøre i Anledning af det meget omfangsrige Materiale, Udvalget har fremskaffet, og hvori jo en Række Spørgsmaal er blevet besvaret. Jeg tror, at man om dette Materiale har Lov til at sige, at det i meget høj Grad giver et Udtryk for, hvor stærk Arbejderklassens Stilling er, hvor udbygget den sociale Foranstaltning, som Arbejdsløhedskasserne udgør, er her i Landet. Jeg har først og fremmest en enkelt Bemærkning at gøre om Spørgsmaalet Fagforeninger og Arbejdsløhedskasser. Jeg tror, at det for overmaade mange i vort Samfund er en Overraskelse at erfare, at der ikke er ensartet Adgang til at blive Medlem af Arbejdsløhedskasserne, naar man er Medlem af en Fagforening, og naar man ikke er det. Jeg er naturligvis enig i den Betragtning, at det Talmateriale, som er leveret os, viser, at dette Spørgsmaal ikke betyder noget stort i Tal, og at det derfor spiller en overordentlig ringe Rolle. Jeg kan for mit Vedkommende godt gaa endnu et Skridt videre, og gøre den personlige Bemærkning, at der for mig naturligvis ikke er nogen som helst Tvivl om, at Arbejderne i al Almindelighed maa være Medlemmer af deres Fagforeninger. Men der er det at sige til den Maade, hvorpaa hele Forholdet er